

TWS - Resa till Ven
5 - 7 oktober 2012

**I de stora alkemisternas och vetenskapsmännens
fotspår med Telge Whiskysällskap i Svea rikets södra
gränstrakter.**

Telge Whiskysällskap har alltid törstat efter kunskap och aldrig dragit sig för strapatser eller faror för att få dricka ur kunskapens källa.

Sedan en tid tillbaka har vi studerat ett antal alkemister som destillerar spannmålet korn i vårt avlånga land, då det vid flera tillfällen framkommit uppgifter om att det skulle finnas ett laboratorium inhyst på en avlägsen ö kallad Ven i folkmun i gränlandet mellan Svea rike och Danernas rike så togs beslutet, detta måste utforskas.

För att få veta sanningshalten i ryktena sammansattes en expedition, bara de mest hårdföra medlemmarna i sällskapet kunde komma i fråga, Håkan och Birgitta Andersson. Kjell och Ann-Sofie Askerlöf. Patrik Berg. Mikael Bergh. Jussi Hakkarainen och Kerstin Pettersson. Gösta Hallin och Christina Andersson. Curt och Christina Högbom. Christer och Sonja Mattsson. Nils-Bertil och Mait Nilsson. Erland och Berit Nykvist. Anders Svantesson och Haide Nilsson, togs ut med vår Nils-Bertil som vägvisare och tolk.

Redan innan avresa vart pressen för svår och Kerstin Pettersson blev tvungen att kliva åt sidan, så det var 19 oförvägna 08or som tog farväl av vänner och bekanta och med olika färdmedel anträdde vägen söderut.

Fredagen den 5e oktober nådens år 2012.

Vår resa gick över Östgöta slätt, genom Smålands mörka skogar och när vi som valt att åka tåg anlände till den Skånska staden Lund för byte, förstod vi hur långt bort från civilisationen som vi känner den hade kommit då det visade sig att bartendern på järnvägspuben aldrig hade hört talas om drinken Bloody Mary.

Regnet öste ned när det lokala, i regionen kallade Pågatåget rullade in på stationen i den lilla kuststaden Landskrona, en droska engagerades att ta oss och vårt bagage till login för de kommande två nätterna, Hotellet Öresund.

Väl installerade i våra rum började övriga expeditionsdeltagare rulla in på bakgården i sina bilar, alla hade klarat resan och vi var åter samlade.

Stämningen var uppsluppen då sällskapet trädde in på stadens pub med namnet Speakers Corner för att skölja resdammet ur struparna, smida planer, få tillbaka färgen på kind och den rätta glimten i ögat.

Senare väljer tretton av oss att äta kvällsvard på sagda pub medan resterande sex stannar och äter på hotellets källare Nils Holgersson, båda mycket bra val.

Mätta törnar vi in i mjuka bäddar för att samla kraft inför morgondagen, expeditionens andra etapp, ett försök att nå de inre delarna av ön Ven.

Lördag den 6e oktober nådens år 2012.

Molnen rullar tunga över himlen när vi vaknar, efter en bastant frukost och med lätt packning är vi redo att utmana ön Ven.

Färjan över tar en halv timma, någon där uppe måste vara med oss för sundet ligger slätt som ett salsgolv vilket är mycket ovanligt om vi får tro ortsbefolkningen. När vi kliver iland är det som att komma till en annan värld, ett litet fiskeläge i Normandie eller möjligen ön Arran på Skottlands västkust.

Här har tiden stått still eller åtminstone gått betydligt långsammare, frånsett en handfull bilar, en liten och en stor buss, har den lilla ansamlingen hus nere vid hamnen och omgivningarna sett lika dana ut i generationer.

På grund av någon språklig förbistring var det den lilla bussen som väntade oss nere på den trånga hamnplanen, ja... det skånska tungomålet kan vara svårtolkat, vi är dock en slimmad skara så en sådan liten äventyrlighet är ingenting för oss, vi tränger ihop oss och färden går vidare.

Utan tecken på höjdsjuka tar vi oss sakta till öns högst belägna punkt (45 meter över havet) och Tycho Brahes astronomiska observatorium Stjärneborg med tillhörande museum.

Nu kom vi kanske aningen sent för den gode Brahe var verksam här under andra halvan av 1500talet men vår påläste och värtalige guide Mattias kunde ändå förmedla en klar bild av en man som kunde sätta bönderna på ön i arbete, mäta himlakropparnas rörelser med egenhändigt tillverkade instrument, göra horoskop och koka egen medicin i sann allkemistisk anda, hade han bara hållit sig till destillatet och låtit bli att blanda i substanser så som kvicksilver skulle han säkert blivit långt äldre än 55år.

Fotvandring tog vid lagom när regnet kom, det var en sträcka på säkert en kilometer som forcerades på mycket smal asfalts väg, och även om delar av expeditionen kom rejält på efterkälken så klarade alla hela sträckan fram till dagens stora allkemister på ön, Anja och Henric Molin med assistenter på SPIRIT OF HVEN Backafallsbyn.

Fläsk och lax stod på bordet, vin, öl och vatten skänktes i bägarna framför hungriga upptäcktsresanden vid ankomsten, det äts och skålades för den exempellösa framgången trots väder och strapatser.

Efter att kaffe intagits och livsandarna återvänt hos oss alla fick vi lämna ifrån oss all ny teknik som kunde störa de intrikata processer som alltjämt pågår i destilleriet, vi försågs med rituella klädedräkter och huvudbonader för att på så sett blidka högre makter (hälsovårdsnämnden) och äntligen fick vi träda in i det allra heligaste.

Två kopparpannor jämte en liten panna för framställning av essenser, doft och smakprover passerades runt.

Det bubblade dock inte i kittlarna under vårt besök men normalt tillverkas inte bara whisky utan även Vodka, Aqua Vite och Gin alla ekologiska, samt Rhum gjord av sockerbetor från ön, vidare framställs lite Eau de vie varianter och olika form av kryddat brännvin.

Bränneriets signum är att allt som produceras i något skede skall fatlagras för att få en helt egen nyans, vi fick också veta att man provar fram nya recept till de stora destillerierna i Skottland, små batcher sätts, destilleras och provas tills uppdragsgivaren är nöjd, ytterligare ett sätt att få in pengar i verksamheten.

Ut i friska luften, ned för smal brant trappa och här ligger faten och vilar, till skillnad ifrån t.ex Box i ådalen som ser temperaturpendlingar som en positiv inverkan, har man här strikt kontrollerat klimat.

En rolig detalj är att vissa fat är försedda med gavel av plexiglas så man ser innehållets färg och blanka yta. Det är alltid en säregen lite högtidlig stämning i ett lagerhus för whisky, doft av ek, sprit, jord och fuktig källare, omedvetet talar besökaren med låg röst liksom för att inte störa de sovande destillaten, genom att lägga handen mot trä tycker man sig förnimma utvecklingens gång där inne, bara högst motvilligt vänder vi om och går upp för trappan igen.

Väl tillbaka i lobbyn kunde vi anta våra gamla jag igen, vi slog oss ned för att se om någon ringt eller messat som människor av en modern civilisation tenderar att göra medan vi väntade på att bli kallade till eftermiddagens provning.

Stjärnskådan är inte heller något avslutat kapitel på ön, under vår frånvaro hade det dykt upp ett helt gäng stjärnor iförda hattar, högljutt konverserande på bredaste skånska i den helt fantastiska öl och whisky pub som finns inrymd på anläggningen.

Inga supernovor direkt men väldigt speciella ändå, stjärnornas banor blev med tiden tämligen svajiga och oberäknliga, inte ens herr Brahe själv hade kunnat finna någon som helst logik i dem, varken med eller utan instrument.

Puben har över 500 single malts uppradade på hyllorna och över 1000 i lager, man kan även servera mellan 30 och 50 ölsorter.

Spirit utsågs 2006 till Sveriges bästa bar samt Sveriges bästa öl och whiskybar av Vin och Barjournalen, nordens största dryckesmagasin samt Sveriges Bartenders Gille, den hade således dragningskraft även på sällskapets medlemmar, givetvis på ett mer vetenskapligt plan.

Så kallades vi, stjärnorna och övriga till provrummet, framför oss hade vi 5 provglas, glas1 en Irländsk grain, glas2 en mycket försiktig Japan, glas3 en kornsprit från Ven som legat på inte mindre än tre fat under sin korta levnad, glas4 en Laphroaig, glas5 en hårt ekad Macmyra.

Mikael Berglund Hveem från whiskyprovningar.se event partner som håller i provningen tog det från nybörjarnivå vilket blev aningen långtråkigt för sällskapets medlemmar då det mesta var väl känt för oss, långtråkigt även för stjärnorna för de ville börja dricka NU.

När blindprovningen väl kom igång ombads vi plocka ut en favorit, nu anas en list från vår föreläsare, två bleka i början två kraftpaket i slutet och där i mellan ett mörkt balanserat destillat, självklart vart den majoritetens förstaval.

Under provningen har Henric Molin själv smugit in för att ta del av resultatet, vad skall man säga... vi har haft en riktigt bra eftermiddag på SPIRIT OF HVEN så den bjuder vi på.

Några av oss får chansen att språka lite med Henric, så en dram for the road i puben innan den stora bussen svänger upp på gårdsplanen.

Återfärden till Landskrona och vår logi gick utan incidenter tack vare våra skickliga lokala chaufför och kapten. På kvällen samlas hela expeditionen för sista gången för en tre rätters festmåltid under hotellets källarvalv...

Söndag den 7e oktober nådens år 2012

Efter frukost splittras expeditionen upp i smågrupper. De flesta av oss färdas norr ut igen för att föra ovärderliga bilder manuskript och anteckningar i säkerhet.

Åtta av expeditionens medlemmar, Kjell och Ann-Sofie Askerlöf. Curt och Christina Högbom. Nils-Bertil och Mait Nilsson. Erland och Berit Nykvit, fortsätter dock utan dödsförakt att tränga djupare in i Skånelands hjärta och vi kan bara önska dem lycka till på deras fortsatta färd...

Researrangör: Nils-Bertil Nilsson
Referat: Anders Svantesson

Foto: Gösta Hallin & Anders Svantesson
Layout: Sten Benje